

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภท การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Study) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทาง วิชาชีพและภูมิหลัง กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพใน โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดวิธีในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานด้านการพยาบาล ในตำแหน่งพยาบาล ประจำการในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดจําแนกประเภทหอผู้ป่วยชัดเจน จำนวน 4 แห่งคือ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 2026 คน (สถิติจากฝ่ายการเจ้าหน้าที่ สำนักงาน เลขาธิการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ปี 2535)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพในกลุ่มประชากร ที่ปฏิบัติการพยาบาลโดยตรง ต่อผู้ป่วยมาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของทาร์ ยามาเน (พรศรี ศรีอัฐภาพร, 2529) เมื่อระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติเป็น 0.5 ได้ขนาด ของกลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยเป็น 334 คน นำมาผ่านขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างมาทำการแยกกลุ่มตาม ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นสัดส่วนดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดประชากรและสัดส่วนตัวอย่างประชากรจำแนกตามโรงพยาบาลและหอผู้ป่วย
ที่ปฏิบัติงาน

หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน	โรงพยาบาล		โรงพยาบาลกลาง		โรงพยาบาลตากสิน		โรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม
	ตัวอย่าง		ตัวอย่าง		ตัวอย่าง		ตัวอย่าง		ตัวอย่าง	
หอผู้ป่วยเด็ก	67	11	27	5	43	7	35	6	172	29
หอผู้ป่วยผู้ใหญ่	454	75	191	32	141	23	136	22	922	152
หอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ	133	30	34	14	79	13	98	16	444	73
หอผู้ป่วยหนัก	93	16	52	9	39	6	31	5	220	36
หอผู้ป่วยนอก	126	21	43	7	31	5	68	11	268	44
รวม	928	153	397	67	333	54	368	60	2,026	334

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจคำรายงานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่ง
ออกเป็น 4 ส่วน

- ส่วนที่ 1 แบบสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
- ส่วนที่ 3 แบบสำรวจค่านิยมทางวิชาชีพ
- ส่วนที่ 4 แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านการพยาบาลและอายุ

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อให้ครอบคลุมสาระทางจริยธรรมวิชาชีพ โดยวิธีการกำหนดสถานการณ์อันอาจจะพบได้ในการปฏิบัติงานด้านการพยาบาลจำนวน 8 สถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจวิธีการคิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจริยธรรมที่กำหนด ซึ่งในแต่ละสถานการณ์ที่สร้างขึ้นจะประกอบด้วยข้อคำถามที่จำนวนแตกต่างกันตามความเหมาะสมของสถานการณ์นั้นและในแต่ละข้อคำถามจะมีข้อคำตอบจำนวน 3 ข้อ ให้เลือกโดยที่ข้อคำตอบเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบข้อคำถามที่กำหนดนั้นตามเหตุผลของพฤติกรรมที่มีความเหมาะสมและดีที่สุดตามสถานการณ์ ในการสร้างข้อคำตอบเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำหลักการพัฒนาการให้เหตุผลทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ซึ่งมีการแบ่งระดับของการให้เหตุผลทางจริยธรรมออกเป็น 6 ชั้น นำมาจัดลำดับขั้นให้เหลือเพียง 3 ระดับคือ ระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับตามกฎเกณฑ์ และระดับเหนือกฎเกณฑ์ โดยกำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ข้อต่อข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งในส่วนที่ 2 นี้ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 22 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสำรวจค่านิยมทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่ รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์ ได้สร้างขึ้นในการวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติในปี พ.ศ.2527 เรื่องค่านิยมทางวิชาชีพ และค่านิยมทางบริการของพยาบาลไทย โดยศึกษาในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพทั่วทั้งประเทศ ซึ่งแบบสำรวจค่านิยมทางวิชาชีพดังกล่าวมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .80 โดยที่ในแต่ละข้อคำถามจะให้ผู้ตอบตัดสินใจว่าผู้ตอบมีความเชื่ออย่างไรต่อข้อคำถาม โดยวิธีการประเมินค่า (Rating Scale) เลือกตอบตามของหมายเลข 1 ไปถึง 5 ตามระดับการตัดสินใจของผู้ตอบจากมากไปหาน้อยตามลำดับความสำคัญ

ส่วนที่ 4 แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางการพยาบาลทั้งสิ้นโดยยึดกรอบในการสร้างข้อคำถามตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของวิชาชีพการพยาบาล กล่าวคือ

1. พฤติกรรมการพยาบาลแบบองค์รวม
2. พฤติกรรมการพยาบาลด้านการส่งเสริมสุขภาพ
3. พฤติกรรมการพยาบาลด้านการป้องกันโรค

4. พฤติกรรมการพยาบาลด้านการรักษาโรค

5. พฤติกรรมการพยาบาลด้านการฟื้นฟูสุขภาพ

โดยผู้วิจัยได้จัดจำแนกพฤติกรรมจริยธรรมการปฏิบัติการพยาบาล เป็น 6 กลุ่ม

พฤติกรรม คือ

ก. พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย

ข. พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน

ค. พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย

ง. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย

จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง

ฉ. พฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย

ซึ่งผู้ตอบจะเลือกตอบตามความถี่ของพฤติกรรมจริยธรรมที่กำหนดโดยการประเมินค่า (Rating Scale) ที่เกิดขึ้นจริง จากช่องหมายเลข 1 ไปถึง 5 ตามระดับของความถี่ของพฤติกรรมมากไปหาน้อยตามลำดับ

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสำรวจ เฉพาะในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 4 เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจเสร็จแล้ว นำแบบสำรวจพร้อมรายละเอียดแนวคิดที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและแก้ไขในขั้นต้นก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจริยศาสตร์และทางการพยาบาล จำนวน 10 ท่าน (ภาคผนวก) ตรวจสอบความถูกต้องสอดคล้องและครอบคลุมของเนื้อหา เมื่อได้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 ท่าน ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจพร้อมทั้งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้มาพิจารณาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง พิจารณารายข้อโดยถือเกณฑ์การยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ใน 10 ท่าน จึงจะถือได้ว่ามีความตรงตามเนื้อหา

ข้อแนะนำที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการแก้ไขปรับปรุงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนข้อคำถามของแบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรมทางจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาลและพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลในการ ทำความตรงตามเนื้อหา

ข้อคำถาม	ก่อนเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ (ข้อ)	แก้ไข ข้อความ (ข้อ)	เพิ่ม/ตัดออก (ข้อ)
ส่วนที่ 2 แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาล	22	10	-
ส่วนที่ 4 แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมสนกร ปฏิบัติการพยาบาล	32	9	1/3
ก. พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน ของผู้ป่วย	7	2	-
ข. พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน	5	1	-
ค. พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ของผู้ป่วย	4	1	1/2
ง. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย	5	2	-
จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง	6	1	-
ฉ. พฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย	5	2	-/1
รวม	54	19	2/4

แบบสำรวจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงถือได้ว่ามีความตรงตามเนื้อหาโดยมีข้อ
คำถาม

1. แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล จำนวน 22 ข้อ
2. แบบสำรวจพฤติกรรมพยาบาลในการพฤติกรรมพยาบาล จำนวน 30 ข้อ

สำหรับแบบสำรวจในส่วนที่ 3 ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์ (2527) เป็นผู้สร้างขึ้นนั้น เนื่องจากเป็นแบบสำรวจซึ่งได้ผ่านการพิจารณาและวิเคราะห์มาแล้วผู้วิจัยจึงไม่นำด้านแบบสำรวจในส่วนนี้มาหาความตรงตามเนื้อหาซ้ำอีก

การหาค่าความเที่ยงในการวัด ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจทั้งหมดทั้งในส่วนที่ 1, 2, 3 และ 4 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 คน ได้แก่

1. พยาบาลวิชาชีพจากห้องตรวจฉุกเฉิน โรงพยาบาลราชวิถี กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 10 คน
2. พยาบาลวิชาชีพจากตึกอายุรศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย จำนวน 10 คน
3. พยาบาลวิชาชีพจาก โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินธโร อุทิศ กรุงเทพมหานคร (ซึ่งไม่จัดเข้ากลุ่มประชากรของการวิจัย เนื่องจากไม่มีการจัดจำแนกประเภทหอผู้ป่วยที่เด่นชัด จำนวน 10 คน

นำแบบสำรวจมาคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Chronbach's Coefficiency) ได้ค่าความเที่ยงดังนี้ ส่วนที่ 2,3 และส่วนที่ 4 เท่ากับ .65 .73 และ .72

เกณฑ์การให้คะแนน

1. วิธีการตรวจและให้คะแนนแบบสำรวจส่วนที่ 2 แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งมีข้อความทั้งสิ้น 22 ข้อ และในแต่ละข้อความจะมีคำตอบ 3 ข้อ ก, ข และ ค กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ข้อคำตอบในแต่ละข้อความ ผู้วิจัยกำหนดให้แต่ละข้อความมีค่าคะแนนจาก 1 ไปถึง 3 จากข้อคำตอบ ก ไปถึง ค ตามระดับของการให้เหตุผลตามแนวคิดของ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

วิธีการแปลผลคะแนนส่วนที่ 2 แบบสำรวจการให้เหตุผลทางจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาลการแปลผลถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน 10 ท่าน ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง การให้เหตุผลระดับก่อนกฎเกณฑ์

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง การให้เหตุผลระดับกฎเกณฑ์

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.00 หมายถึง การให้เหตุผลระดับเหนือกฎเกณฑ์

2. วิธีการตรวจและให้คะแนนในแบบสำรวจส่วนที่ 3 แบบสำรวจค่านิยมทางวิชาชีพโดยวิธีการประเมินค่า Rating Scale 5 ระดับการตัดสินใจ ซึ่งจะมีข้อความทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยแบ่ง 2 ประเภท

1) ข้อคำถามที่มีทิศทางบวก ได้แก่ข้อคำถามข้อ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 19 และ 20 ซึ่งจะมีค่าเป็นคะแนนจาก 5 ลดลงไปถึง 1 ในช่องคำตอบหมายเลข 1 ไปถึง 5 ตามลำดับ

2) ข้อคำถามที่มีทิศทางลบ ได้แก่ข้อคำถามข้อ 16, 17 และ 18 จะมีค่าเป็นคะแนนจาก 1 ไปถึง 5 ในช่องคำตอบหมายเลข 1 ไปถึง 5 ตามลำดับ

วิธีการแปลผลคะแนนส่วนที่ 3 แบบสำรวจค่านิยมทางวิชาชีพ การแปลผลถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2528)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพในระดับต่ำมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพระดับสูงที่สุด

3. วิธีการตรวจและให้คะแนนในแบบสำรวจส่วนที่ 4 แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติกรรพยาบาล โดยวิธีการประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับความถี่ของพฤติกรรมซึ่งจัดแบ่งพฤติกรรมกรรพยาบาลออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

ก. พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน มีข้อคำถาม 7 ข้อ

ข. พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน มีข้อคำถาม 5 ข้อ

ค. พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วยมีข้อคำถาม 3 ข้อ

ง. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย มีข้อคำถาม 5 ข้อ

จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง มีข้อคำถาม 6 ข้อ

ฉ. พฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย มีข้อคำถาม 4 ข้อ

ซึ่งทั้ง 6 กลุ่มจะมีข้อความรวมกันทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1) ข้อความพฤติกรรมที่มีทิศทางบวก ได้แก่ ข้อความข้อ 1 2 3 5 6 9 12 17 20 21 23 24 และ 28 ซึ่งจะมีค่าเป็นคะแนนจาก 5 ลดลงไปถึง 1 ในข้อคำตอบ บ่อยมาก ไปถึง น้อยที่สุด ตามลำดับ

2) ข้อความพฤติกรรมที่มีทิศทางลบ ได้แก่ข้อความข้อ 4 7 8 10 11 13 14 15 16 18 19 22 25 26 27 29 และ 30 ซึ่งจะมีค่าเป็นคะแนนจาก 1 เพิ่มขึ้นไปถึง 5 ในข้อคำตอบ บ่อยมาก ไปถึง น้อยที่สุด ตามลำดับ

วิธีการแปลผลคะแนนส่วนที่ 4 แบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล การแปลผลถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2528)

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมในระดับต่ำมาก
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.48 หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมในระดับต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมในระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมระดับสูงที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานการแพทย์ ซึ่งออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพร้อมแบบสำรวจ เพื่อขออนุมัติสั่งการจากผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์ไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์เพื่อให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือของอนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งออกโดยบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมสำเนาหนังสืออนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ และโรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ วัตถุประสงค์เพื่อขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้าฝ่ายและผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล ของโรงพยาบาลแต่ละแห่ง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาล

3. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจไปแจกจ่ายและรับคืน จากผู้รับผิดชอบและจากหัวหน้าหอผู้ป่วย ของแต่ละโรงพยาบาลด้วยตนเอง กำหนดระยะเวลาในการติดตามรวบรวม 16 วัน จำนวนแบบสำรวจที่แจกออกไปทั้งสิ้น 360 ฉบับได้รับคืนจำนวน 345 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 95.8 ของแบบสำรวจที่แจกไป เป็นแบบสำรวจที่สมบูรณ์ที่นำมาใช้ในการวิจัยจำนวน 339 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 98.3 ของแบบสำรวจที่ได้รับคืนมา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSSX ด้วยรายละเอียดดังนี้ คือ

1. ข้อมูลส่วนตัว จะนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ
2. ค่าคะแนนของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพและพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล นำมาคำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลค่านิยมทางวิชาชีพ และภูมิหลัง (หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล) กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้สูตรการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ ระยะเวลาในการปฏิบัติด้านการพยาบาลและหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้สูตรการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Kerlinger and Pedhazur, 1973)

5. สร้างสมการทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)